

nu rundt omkring i alle Lande, om parlamentarisk Kontrol med den udenrigsministerielle Styrelse. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, det er fremhævet saa mange Gange før, og det er saa ganske iøjnefaldende, hvorledes dette Krav melder sig saavel i store som i smaa Stater. Det er af den største Betydning, at dette Forhold ikke overgives til Tilfældigheden, men at der er bestemte Regler for, hvorledes denne parlamentariske Kontrol skal udøves. Jeg tvivler ikke paa, at det vil komme paa Dagsordenen rundt omkring i Verden og ogsaa vil frembyde sig for os, naar vi gaar til en Forandring af den organisatoriske Lov om Udenrigsministeriets Rammer.

Ligeledes har Verdenskrigen end yderligere understreget den Sandhed, at Danmarks diplomatiske og konsulære Repræsentation ogsaa har forretningsmæssige Spørgsmaal at beskæftige sig med, Spørgsmaal om Handelspolitik, Vareudveksling og lignende. Disse Spørgsmaal vil faa endnu langt større Betydning, end de har haft før Verdenskrigen. Hvor stor Betydning de har haft under Verdenskrigen, er klart for alle, men jeg tror, man kan sige, at naar den endelige Fredsordning er truffet, vil Forhold af denne Art i Betydning langt overskygge det, som var, før Krigen udbrød, og det henleder da atter Tanken paa det ønskelige i, at vor diplomatiske og konsulære Repræsentation bliver udstyret med saa megen Forretningskundskab som muligt. For at muliggøre dette vil det kunne blive nødvendigt at træffe maaske ret dybtgaaende organisatoriske Ændringer. Der er ingen Tvivl om, at skal man vinde Mænd med praktisk forretningsmæssig Indsigt for den diplomatiske og konsulære Tjeneste, kan det ikke ske indenfor de nuværende Rammer, saa maa adskilligt i dem forandres. Men derom vil det være tidnok at tale, naar vi staar overfor den organisatoriske Nyordning, som maa frembyde sig efter Krigen. Jeg peger kun paa det for at vise, at vi maa have dette Spørgsmaal frem i hele dets Omfang og Rækkevidde. Naar Freden er sluttet, og vi staar overfor de nye Forhold, mener jeg ogsaa, Tiden vil være kommet til at tage Bestemmelse om, hvordan Danmarks diplomatiske Repræsentation skal være, og til at træffe endelige Regler for den konsulære Repræsentation.

Jeg vil altsaa ikke kunne gaa med til at stryge de faste Regler, vi har, og overlade det hele til Afgørelse ved Finansloven. Der-

imod stiller jeg mig anderledes til den Del af Lovforslaget, som tilsigter at udvide de finansielle Rammer, thi jeg er ganske enig med den højtærede Udenrigsminister i, at de finansielle Rammer, der er trukne ved den bestaaende Lov, bliver for snævre. Det har tilstrækkeligt vist sig, at det er ganske umuligt med de nuværende Prisforhold at have Diplomater og udsendte Konsuler med saa lave Beløb i Opholdspenge, som de har haft, og det er ogsaa klart, at Bosættelsespengene maa være rigeligere end tidligere, og at der i det hele taget her maa være større Elasticitet, i alt Fald i den Periode, som forløber, inden den endelige Ordning af Europas Forhold foreligger, og muligvis ogsaa efter den Tid. Med Hensyn til de Forslag, som den højtærede Minister har stillet vedrørende Gesandternes og Konsulernes pekuniære Stilling, og med Hensyn til det Spillerum, som i saa Henseende kan gives, selvfølgelig gennem Bevilling paa Finansloven, kan jeg i Princippet erklære mig enig, men jeg anser det ikke for nyttigt at gennemgaa Forslagene i Enkeltheder. Jeg skal kun nævne, at Bestemmelsen i § 2 om, at Bosættelsespengene retter sig efter den Egenskab, i hvilken Gesandtskabschefen er akkrediteret, og ikke efter hans Rang indenfor den udenrigsministerielle Stab, forekommer mig i og for sig at være saa rimelig, at jeg ikke har noget imod allerede at optage en Bestemmelse derom i Loven. Ligeledes er det ubetinget rigtigt, at der aabnes Adgang til at give Attacheerne Honorarer. Det har allerede vist sig nødvendigt at gøre det i forskellige Tilfælde, og der er heller ingen Tvivl om, at dette er en praktisk og rimelig Bestemmelse. At ogsaa konsulære Embedsmænd bør have Bosættelsespenge, er efter min Mening en ganske naturlig Fordring. Paa samme Maade kan jeg i Princippet slutte mig til, at Lønningsforholdene for Tjenestemænd, der sendes til Gesandtskab eller Konsulat for udsendt Konsul for midlertidigt at gøre Tjeneste i anden Tjenestemand's Sted og for konstituerede Tjenestemænd i diplomatisk eller lønnet konsulær Stilling, forandres i Overensstemmelse med det i §§ 10 og 11 foreslaaede.

Jeg kan altsaa resumere min Stilling saaledes, at med Hensyn til Udvidelsen af de finansielle Rammer vil jeg være villig til en Forhandling paa Grundlag af Lovforslaget og kan i det hele være enig i de af den højtærede Udenrigsminister i Lovforslaget opstillede Synspunkter, medens jeg derimod ikke kan være med til at